

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Predici

SFÂNTUL NICOLAE VELIMIROVICI

INIMA ÎN MARELE POST

Traducere din limba sârbă de
IONUȚ și SLADJANA GURGU

PREȘANIA

ISBN 978-606-8195-58-2

CUPRINS

Inima în marele post

- 5 Prima săptămână
- 9 A doua săptămână
- 14 A treia săptămână
- 18 A patra săptămână
- 22 A cincea săptămână
- 26 A șasea săptămână
- 31 A șaptea săptămână
- 36 Premică la Lunea Mare
- 43 Predică la Marțea Mare
- 51 Predică la Miercurea Mare
- 59 Predică la Joia Mare
- 67 Predică la Vinerea Mare
- 76 Știi tu oare fiule?
- 79 Tâlcuirea celor șapte cuvinte
de pe Cruce și sfaturile ce
luminează dintru ele
- 83 Predică despre pocăință
- 115 Rugăciune de pocăință pentru
întregul popor
- 119 Îndemn către preoți
- 122 Îndemn către popor

Prima săptămână

„Fiule, dă-mi Mie inima ta!, zis-a Domnul”

/Pilde 23:26/

Mai presus de toate, gândește-te la Dumnezeu, căci și Dumnezeu Se gândește la tine mai presus de toate. Precum păstorul se gândește la oaia cea rătăcită mai mult decât la întreaga turmă, așa și Dumnezeul tău Se gândește la tine, care te pierzi în păcat, mai mult decât la toți îngerii cei din ceruri.

A cugeta la Dumnezeu nu înseamnă a cerceta Ființa lui Dumnezeu, ci înseamnă a cerceta și a afla ce așteaptă Dumnezeu de la om.

Cel ce cumpără nuci nu caută la coajă, ci la miez. Asemenea și cel ce cumpără ouă. Așijderea și cu

nenumărate lucruri din lume, oamenii le caută pe cele nevăzute, și nu pe cele văzute. Și Dumnezeuul tău te judecă după inima ta. Prin coaja cea trupească, El privește în miezul tău, în inima ta, și caută la inima ta. Fiul meu, dă-I inima ta!

În inimă a pus Ziditorul temeliea vieții. În inimă se zămislește viața, din ea purcede, crește și se îndreaptă spre mormânt și dincolo de mormânt. Oare cât prețuiește omul despre care toți spun: E deștept, dar nu are inimă? Dumnezeu nu va cere de la el deșteptăciune, ci inimă. Căci s-a zis: „Ce este nebun al lui Dumnezeu, mai înțelept decât oamenii este.”
/1 Cor. 1, 25/

Sau cât prețuiește omul despre care se spune: E bogat, dar nu are inimă? Oare își va duce bogăția în cealaltă lume și o va dărui Celui a Căruia vistierie sunt pământul și cerul, și soarele și stelele, și toate împărățiile știute și neștiute?

Sau ce-i ajută omului puterea și frumusețea cea trupească? Oare nu întâlnim zilnic pe cei ce în tinerețe erau puternici și frumoși, iar acum, gârboviți și trași, se sprijină ori în baston, ori de mâna cuiva? Multora, puterea și frumusețea cea trupească le-a slujit, din

nefericire, la putrezirea inimii înainte de putrezirea pielii și a oaselor.

Fericiți sunt cei ce din tinerețe nu și-au alipit inima de nicio frumusețe trecătoare și muritoare, ci de Ziditorul lor, a Căruia putere nu slăbește și a Căruia frumusețe nu piere! La dragostea lor, Dumnezeu va răspunde cu dragoste însutită, și inima lor o va rândui Dumnezeu lângă inima Sa.

Postul înseamnă slăbirea legăturii inimii cu lumea și întărirea legăturii inimii cu Dumnezeu. Amintește-ți și cugetă la aceasta în cea dintâi săptămână a Marelui Post.

Întărirea legăturii cu Dumnezeu aduce bucurie în inimă. De aceea se citește la începutul Postului din cărțile bisericesti: „Iată, a venit veselitoarea vreme a postului!”

Amintește-ți numele acelor mărimi duhovnicești care, cu postul, au slăbit legăturile lor cu lumea și au întărit legăturile cu Dumnezeu cel viu: Sfinții Antonie, Pavel, Efthimie, Avxentie, Avramie, Savva, Visarion, Vitalie, Gherasim, Chiriac, Zosima, Hariton, Efrem, Arsenie, Carion, Zaharia, Savva cel Sfințit,

Simeon și Alipie Stâlpnicii, Onufrie, Pahomie, Petru și Athanasie Athoniții, și cei dimpreună cu dânșii.

Amintește-ți și de Dumnezeu purtătoarele fecioare și femei, a căror inimi au fost plinite cu dragostea pentru Hristos: Sfintele Thecla, Xenia, Evpraxia, Anastasia, Matrona, Sara, Maria Egipteanca, Pelaghia, Thaisia, Theodula, Vasilisa și cele dimpreună cu ele.

Dacă îți sunt departe după loc sau după vreme, atunci amintește-ți de acele slăvite nume din neamul tău: Sfânta Parascheva, Sfântul Sava, slava Serbiei, Sfinții Ioannichie de la Devici, Petru de la Korișa, Vasilie al Ostrogului, Prohor, Gavriil, Ioachim, Ioann al Rilei, Naum al Ohridei, Nectarie al Bitoliei și mulți, mulți alții, care cu postul au sfințit trupurile lor și cu rugăciunea au sfințit țara în care viețuiești.

Ei, toți, același glas au auzit: „Fiule, dă-mi Mie inima ta!” Acelui glas au răspuns, și inima lor întru totul au dat-o Dumnezeului și Ziditorului lor.

A doua săptămână

„Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzește-ți inima, căci din ea izvorăște viața.”

/cf. Pilde 4, 23/

Gospodarul își păzește de păsări țarina însămânțată, și de omizi livada, și își păzește de fiare stâna, dar nimic altceva nu-și păzește gospodarul precum casa de tâlhari, de foc, de ape, de fulgere, și de toată necurăția. Ce este casa pentru gospodărie, este inima pentru om. Pentru aceasta s-a zis: „Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzește-ți inima!”

Din inimă izvorăște sânge, iar în sânge este sufletul. Precum este sufletul în inimă, așa este în tot omul. Dacă apa din izvor este sărată, este sărată și cea din

râu; dacă este dulce cea din izvor, va fi dulce și cea din râu. Cum este izvorul, așa este și vărsarea râului.

Dacă șarpele te mușcă de deget, otrava lui n-ar lucra dacă sângele n-ar duce-o la inimă. Când doctorul pune pe deget un leac, leacul n-ar ajuta dacă sângele nu l-ar duce la inimă. La inimă ajunge și otrava, și leacul. Tot ce otrăvește viața și tot ce lecuiește viața trebuie să ajungă la inimă și să treacă prin inimă.

Acolo unde este centrul sistemului circulator sanguin trupesc, acolo este și centrul sistemului circulator duhovnicesc. Inima trupească este organ al inimii celei duhovnicești. Și chiar dacă asta este o realitate, și această realitate este totuși o mare taină.

Cu adevărat, de nepătruns este această taină pentru mintea noastră, căci mintea este mai mică decât inima, iar inima cuprinde mintea, nu mintea inima. Partea nu pricepe întregul și nici cele mai de jos nu pricepe cele înalte. Dumnezeu așa a voit și așa a rânduit. Fericit este cel ce cercetează mai puțin tainele Ființei lui Dumnezeu, și mai mult ascultă de poruncile lui Dumnezeu, și mai mult simte dragostea lui Dumnezeu în inima sa!

Sufletul este înveșmântat în porfira sângelui; iar când veșmântul este așa de simțitor, cu atât mai mult este ceea ce acoperă veșmântul! Precum un pai poate molipsi și strica sângele, așa și un singur cuvânt, o singură privire, un singur gând poate molipsi și vătăma sufletul.

Pentru aceasta, să ascuți de doctorul omenesc atunci când te învață: Îngrijește-te de sângele tău! Dar cu atât mai mult să ascuți de Doctorul Dumnezeu atunci când îți poruncește: „Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzește-ți inima, căci din ea izvorăște viața.” Păzește-ți inima în inimă, miezul în coajă, flacăra în sânge, viața în veșmântul trupului. „Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzește-ți inima, fiul meu!”, zice Domnul.

Când șarpele mușcă mâna, mâna se leagă cu un garou, ca sângele otrăvit din mână să nu se ducă în inimă și să vătăme izvorul sângelui. Când auzi un cuvânt rău, astupă-ți auzul, ca otrava cuvântului să nu coboare până la inima ta și să nu strice izvorul vieții tale, fiul meu!

„Bogăția de ar curge nu vă lipiți inima de ea.”
/Ps. 61, 10/, spune Înțelepciunea în Cartea Vieții.

Îngrădește-ți inima de bogăție cu un gard înalt până la ceruri, ca inima ta să se păzească neîntinată și curată pentru Cel ce o caută zicând: „Fiule, dă-mi Mie inima ta!”

Mai stă scris în Cartea Vieții: „Inima împăratului este în mâna lui Dumnezeu.” /Pilde 21, 1/ Dacă vei împărăți peste patimi, atunci vei fi cu adevărat împărat. Atunci inima ta este în mâna lui Dumnezeu. Iar această mână călăuzește fără de greșală inima ta și o îndreptează către Împărăția Luminii și a vieții celei veșnice.

Dacă în cea dintâi săptămână a Postului Mare ți-ai întărit convingerea că inima ta este a lui Dumnezeu și Tatălui tău; dacă te-ai hotărât cu tărie să i-o dai Lui, atunci în cea de-a doua săptămână învață să-ți păzești inima. Deprinde-te cu lupta cea vitejească pentru neîntinarea și curăția inimii tale, pentru a putea întoarce acest dar Celui ce ți-a dăruit toate.

Luminează-ți inima cu credința, întărește-o cu nădejdea, încălzește-o cu dragostea, cădește-o cu rugăciunea, curăț-o cu lacrimile, hrănește-o cu Sângele Domnului și o înalță spre cer, precum o candelă aprinsă. Numai așa vei putea aștepta cu pace

trecerea din această lume pământească în lumea cea cerească, fără cutremurul păcătoșului ori muștrarea conștiinței. De aceea, în această a doua săptămână a Postului Mare, înnoiește adesea sfatul Tatălui: „Mai înainte de toate cele ce se păzesc, păzește-ți inima, căci din ea izvorăște viața.”